

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 7.10.2010
COM(2010) 549 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

Данъчно облагане на финансовия сектор

{SEC(2010) 1166 окончателен}

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

Данъчно облагане на финансовия сектор

1. КОНТЕКСТ

Неотдавнашната финансова криза изведе на преден план нуждата от по-стабилна финансова система, предвид причинените от финансовата нестабилност щети за реалната икономика. Освен това сме изправени пред няколко основни предизвикателства в областта на развитието, по-ефективното използване на ресурсите и изменението на климата, които оказват значително отражение върху бюджета. На този фон въпросът е дали допълнителните данъци върху финансовия сектор биха могли да представляват евентуално решение на проблема с генерирането на приходи.

На 17 юни 2010 г., при подготовката за срещата на високо равнище на страните от Г-20 в Торонто, Европейският съвет заключи, че „ЕС следва да е начело на усилията за установяване на глобален подход за въвеждане на системи за налози и данъци върху финансовите институции, с оглед поддържането на равнопоставеност в световен мащаб, и ще защитава решително тази позиция пред партньорите си от Г-20. В този контекст следва да бъде проучено и допълнително разработено въвеждането на данък върху международните финансови трансакции.“

Европейският парламент също разисква въпроси, свързани с финансовия сектор и данъчното облагане. По-специално, в своята Резолюция от 10 март 2010 г., Парламентът приканва Комисията и Съвета да проучат как данъкът върху финансовите сделки би могъл да се използва за финансиране на сътрудничеството за развитие, подпомагане на развиващите се държави в борбата с климатичните изменения и оздравяване на бюджета на ЕС. Някои държави-членки вече са предприели мерки по отношение на данъчното облагане на банките.

Подобни дебати се провеждат не само в Европейския съюз. Въпросите, които се обсъждат, всъщност отразяват глобалния и системен характер на финансовата криза и последиците от нея. Дискусии относно въвеждането на нови форми на данъчно облагане текат и в държавите от Г-20. До този момент обаче не е постигнат глобален консенсус по въпроса за инструментите за допълнително данъчно облагане¹. Неотдавна въвеждането на данък върху финансовите сделки беше разисквано по време на пленарното заседание на високо равнище на ООН относно Целите на хилядолетието за

¹ В заключенията от срещата на високо равнище на държавите от Г-20 в Торонто се отбелязва следното: „Постигнахме съгласие, че финансовият сектор трябва да даде своя справедлив и съществен принос за изплащането на евентуални щети, причинени вследствие на правителствени намеси за възстановяване на финансовата система или създаване на фондове за преобразуване на проблемни банки, както и за ограничаване на рисковете, произтичащи от финансовата система. Осъзнахме, че за постигането на тази цел съществуват редица политически подходи. В някои държави избраха вариант на данъчно облагане. В други държави предпочитат различни подходи.“

развитие. Освен това създадената от генералния секретар на ООН Консултативна група на високо равнище за финансиране на борбата с изменението на климата обърна внимание и на потенциала за генериране на приходи, с който разполагат някои важни сектори в световен план, в това число финансовият сектор, но също така и международният въздушен и морски транспорт.

Настоящото съобщение допринася за дебата, като в него се разглеждат два инструмента — данък върху финансовите сделки (ДФС) и данък върху финансовата дейност (ДФД).

2. ЦЕЛИ И МОТИВИ ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДАНЪЦИ В ОБЛАСТТА НА ФИНАНСОВИЯ СЕКТОР

Независимо от разглеждания инструмент за данъчно облагане, въпросът е дали има основание да се смята, че данъчната система трябва да бъде изменена, така че в нея да бъде предвидено справедливо и съществено участие на финансовия сектор в оздравяването на публичните бюджети. Три са основните аргументи в подкрепа на това твърдение според Комисията.

Първо, в допълнение към широкомащабните реформи в областта на финансовия сектор, които се провеждат в момента, подобни данъци биха допринесли за повишаването на ефективността и стабилността на финансовите пазари, за намаляването на тяхната променливост, както и за ограничаването на отрицателните последици от прекомерното поемане на риск. По-специално финансовият сектор е склонен към поемането на прекалено големи рискове поради редица фактори — сигурна или очаквана помощ от страна на държавата (което води до така наречения „морален риск“), асиметрична информация, структури на възнагражденията, които заедно с развитието в макроикономически план допринесоха за последната криза. Ето защо поведението на участниците във финансовия сектор води до отрицателни външни последици за останалата част от икономиката. Следователно има основания да се смята, че с въвеждането на данъчно облагане тези отрицателни външни последици ще намалее, ако това бъде ясно определено като цел на данъците.

По време на финансовата и икономическа криза бяха идентифицирани редица несъгласувани стимули във финансовия сектор, както и слабости в регулаторната и надзорната рамка на финансовата система. В резултат на това бяха приети, или са в процес на приемане, важни регулаторни реформи². Съществува широк консенсус, че за постигането на по-устойчива и по-стабилна финансова система от съществено значение е провеждането на регулаторна и надзорна реформи.

Комисията предложи нови механизми за управление на кризи, насочени към подобряване на капацитета на публичните органи да се справят с фалитите в банковия сектор³. Механизмите включват създаване на мрежа от национални фондове за преобразуване на проблемни банки, които ще се финансират с данък върху банките. Наскоро Комисията изрази становището си по този въпрос в Съобщение COM(2010) 254 окончателен, като в близко бъдеще ще представи нови подробности по предложенията си.

² В своето Съобщение COM(2010) 301 окончателен Комисията оповести редица инициативи.

³ COM(2009) 561 окончателен.

Допълнителните данъци биха могли косвено и в допълнение към регулирането да подобрят стабилността на финансовия сектор, намалявайки стимулите на участниците в него да извършват някои рискови сделки, като в същото време изпълняват функцията на източник на приходи.

Второ, финансовият сектор в голяма степен се смята за отговорен за появата и мащаба на кризата, както и за последиците от нея върху равнищата на държавните дългове по света. Друг аргумент в подкрепа на допълнителните данъци би могла да бъде и предоставената значителна държавна помощ на финансовия сектор по време на кризата, което предполага, че сега секторът следва на свой ред да даде своя справедлив принос. Като подобряват фискалната консолидация, осигуряват допълнителни средства и засилват икономическата ефективност новите данъци в областта на финансовия сектор биха могли да спомогнат за създаването на предвидените в Стратегията Европа 2020 условия за по-устойчив растеж.

Трето, повечето финансови услуги са освободени от данък върху добавената стойност в ЕС. Това е така, защото по-голямата част от приходите от финансови услуги се определят въз основа на маржа и това затруднява тяхното облагане с ДДС.

Следователно съществуват аргументи в полза на твърдението, че участието на финансовия сектор в публичните финанси би могло да бъде по-справедливо и по-съществено. Настоящият дебат се провежда в общия контекст на фискална консолидация в страните от и извън ЕС, като светът е изправен пред поне две неотложни глобални предизвикателства пред политиката, които имат значително отражение върху бюджета. ЕС пое ангажимент за активно участие в опазването на климата и в развитието⁴. За да бъдат изпълнени поетите задължения, следва да бъдат проучени възможности за нови източници на приходи⁵.

В отговор на тези предизвикателства държавите-членки на ЕС започват да създават национални инструменти за данъчно облагане. Важно е подобни инициативи да бъдат извършвани в координирана рамка. В противен случай различните национални системи, в които се прилагат различни данъчни основи, биха могли да доведат до появата на стимули за данъчен арбитраж и до изкривявания при разпределянето на средствата между финансовите пазари в ЕС. Некоординираните национални инициативи биха могли да доведат и до двойно данъчно облагане и фрагментация на финансовия сектор, възпрепятствайки по този начин правилното функциониране на единния пазар.

Освен това евентуалните мерки за данъчно облагане трябва да се разглеждат в по-широк контекст, а именно в условията на полаганите в момента усилия за регулаторна реформа на финансовия сектор, по-специално с въвеждането на вероятно по-високи

⁴ В Споразумението от Копенхаген развитите държави се договориха да събират по 100 млрд. USD всяка година до 2020 г., за да удовлетворят нуждите на развиващите се държави в борбата им с изменението на климата. За постигането на Целите на хилядолетието за развитие ЕС пое ангажимент да увеличи размера на своята Официална помощ за развитие (ОПР) на 0,7 % от brutния си национален доход до 2015 г., което може да доведе до удвояване на ОПР от страна на ЕС — от близо 50 млрд. EUR през 2008 г. на около 100 млрд. EUR през 2015 г.

⁵ В работния документ на службите на Комисията „Новаторски форми на финансиране в световен план“, SEC(2010) 409 окончателен, се оценява потенциалът на новаторските форми на финансиране в световен план за събиране на приходи, които да бъдат използвани за разрешаване на определените по-горе предизвикателства.

капиталови изисквания, и на дискусиите за възможно въвеждане на данък върху банките. Трябва да се има предвид кумулативното въздействие от такива мерки (особено ако не са внимателно координирани и поетапно въведени), така че да не бъде изложен на риск един жизнеспособен финансов сектор, който е в състояние да финансира останалата част от икономиката по правилен и ефикасен начин.

3. ДАНЪК ВЪРХУ ФИНАНСОВИТЕ СДЕЛКИ (ДФС)

ДФС е замислен като данък върху стойността на отделните финансови сделки. За да има по-широк обхват, този данък следва да се налага върху широк набор от финансови инструменти (напр. акции, облигации, валути и деривати), дори и някои предложения в момента да предвиждат ограничаване на обхвата до определен подтип инструменти (напр. данък върху валутни сделки)⁶.

3.1. Някои аспекти, свързани с приходите

Потенциалът за генериране на приходи и интензитетът на икономическото въздействие на ДФС варират значително в зависимост от неговото покритие (глобално, в рамките на ЕС или на национално равнище), продуктите, които обхваща, както и от обема на търговията в дадена юрисдикция. При липса на международен консенсус относно прилагането на такъв данък приходите ще зависят от делокализацията на мобилните търговски операции. Освен това приходите ще зависят от възможностите за заобикаляне на данъка с помощта на различни комбинации от финансови инструменти (т.нар. финансов инженеринг), както и от избора на данъчната ставка.

В глобален мащаб и при допускането за данъчна ставка в размер на 0,1 % постъпленията от данъка върху сделките с акции и облигации биха възлезли на около 60 млрд. EUR за 2006 г. Според резултатите от някои проучвания тази сума може да нарасне десет пъти, ако бъдат включени и дериватите. По отношение на дериватите съществуват обаче технически проблеми, като например определянето на данъчната основа⁷, както и съмнения относно точността на прогнозите за постъпленията. Опитът от миналото показва значително разминаване между очакваните и действително реализираните приходи. Освен това неясни въпроси има и по отношение на валутните сделки, ако данъкът се налага само на национално равнище⁸. Ако в данъчната основа бъдат включени само търгуваните на борсата акции и облигации, приходите в ЕС-27 биха възлезли на около 20 млрд. EUR⁹. Ако се добавят и дериватните продукти, прогнозите за приходите силно ще се повишат, достигайки 150 млрд. EUR според

⁶ В работния документ на службите на Комисията данъкът върху валутните сделки се разглежда накратко. За целите на настоящото съобщение с ДФС в широк смисъл се облагат извършваните на борсата сделки с облигации и с деривати, както и извънборсовите инструменти, които включват сделки с деривати и валутни спот транзакции.

⁷ За общия данък върху финансовите сделки събирането на приходите следва да бъде относително лесно за продуктите, които се търгуват на борсата. За търгуваните извънборсово продукти управлението на данъците ще бъде по-сложно, но не и невъзможно предвид тенденцията за въвеждане на все повече задължения за регистрация на сделките и предложението на Комисията за Регламент относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции, COM(2010) 484/5.

⁸ Експерти от Работната група за международни финансови транзакции за развитие, която е част от Водещата група, препоръчват прилагането на глобален данък върху валутни сделки, като посочват редица причини за това. <http://www.leadinggroup.org/article668.html>.

⁹ Допуска се, че обемът на търговия ще спадне с 30 % при облигациите и с 20 % при акциите.

някои изчисления. При допускане за ниска ставка на данъка (в размер на 0,005 %) върху валутните сделки с най-търгуваните в света валути въз основа на данни от 2007 г. приходите биха могли да достигнат 24 млрд. EUR годишно.

Генерираните приходи ще бъдат в повечето случаи събирани в ограничен брой държави, където са съсредоточени търговските дейности. С включването на дериватите разпределението на приходите би станало още по-неравномерно. От една страна, това би могло да затрудни постигането на споразумение относно данъчното облагане, тъй като докато всички държави ще трябва да прилагат данъка, само някои ще получават постъпленията от него. От друга страна, има основание да се твърди, че основните пазари се използват от инвеститори от целия свят. Следователно всички потребители дават своя принос за приходите от данъци, като по този начин данъкът придобива глобален характер. Поради това ДФС има потенциал да изпълнява функцията на важен източник на приходи в световен мащаб.

Важно е обаче да се отчете и икономическата тежест на този данък. Обикновено данъчното облагане в областта на финансовия сектор води до известно преразпределение на приходите от акционерите на банки, управителите или участниците на пазара към останалата част от населението. Възможно е една част от данъчната тежест да бъде прехвърлена върху клиентите и средностатистическите потребители, но това зависи от способността на данъкоплатците да избегнат данъка. По косвен път данъкът може да увеличи също така капиталовите разходи на правителствата и дружествата. Не съществуват емпирични данни за реалното въздействие на ДФС.

3.2. Въздействие върху пазарната ефективност и икономическата стабилност

Един от аргументите в подкрепа на ДФС е, че с него би могло да се приложи принципът „замърсителят плаща“ и следователно той би спомогнал за поемането на потенциалните отрицателни външни последици от дейността на финансовия сектор. Твърди се, че ДФС в широк смисъл би могъл да допринесе за стабилизирането на финансовите пазари чрез намаляване на краткосрочната спекулативна търговия и най-вече на високочестотната търговия, като по този начин се санкционират нежелателните транзакции на финансовите пазари.

Няколко аспекта следва да бъдат взети под внимание. Първо, ползите от гледна точка на ефективността са несигурни, тъй като данъкът може да доведе до повишена променливост на цените, намалявайки по този начин ликвидността, например на пазарите, използвани за хеджиране на рискове. Второ, докато ползите от високочестотната търговия за икономиката са спорни, все още не е ясно в каква степен тази дейност е сред основните причини за отрицателните външни последици по време на кризата. Трето, с ДФС се облага брутната стойност на финансовата сделка. Тъй като с данъка се облагат сделките, а не добавената стойност, ДФС е кумулативен данък. Това означава, че данъчната тежест ще е по-голяма за по-често търгуваните продукти.

В идеалния случай, за да се повиши ефективността, с ДФС следва да се облагат „вредните“ или силно спекулативните сделки. На практика разграничаването на последните от „нормалните“ сделки е невъзможно. Следователно с ДФС трябва да се облагат сделките с възможно най-широк спектър от продукти, за да бъде постигната

целта по отношение на ефективността. Облагането с ДФС на само определен тип внимателно подбрани сделки би могло да намали риска от делокализация¹⁰, но в такъв случай данъкът би нарушил функционирането на финансовото посредничество като поставя в по-добро положение дейностите, които не се облагат с ДФС. Освен това, в зависимост от типа на облаганите с ДФС сделки, биха могли да възникнат възможности за избягване на данъка с помощта на финансов инженеринг и заместване.

За ефективното намаляване на дейностите с потенциални отрицателни външни последици в глобален мащаб, както и за да бъде избегната делокализацията на търговията, данъкът следва да се прилага във всички финансови центрове. Навсякъде по света тези глобални центрове са взаимосвързани, като разходите на дружествата при евентуална делокализация на търговията между центровете са ниски. Освен това много финансови дружества извършват дейност по целия свят чрез свои дъщерни дружества. Следователно обстоятелството, че ДФС трябва да бъде широкообхватен данък, за да постигне целите си по отношение на ефективността и приходите, предполага също така, че ще бъде необходима значителна координация в световен план, за да бъде намален рискът от делокализация на търговията и избягване на данъка.

3.3. Оценка

Като цяло ДФС би могъл да бъде подходящ вариант за източник на приходи, които да послужат по-специално за финансиране на глобалните политически цели. За ефективното му и справедливо функциониране участващите държави следва да се опитат да постигнат съгласие относно глобалните инструменти за финансиране, които да бъдат приемливи за всички. Комисията е твърдо решена да продължи съвместната работа с международните си партньори, и по-специално с държавите от Г-20, за постигането на такова съгласие.

Въвеждането на данък върху финансовите сделки би могло да се разглежда и само на равнището на ЕС. Не трябва да се забравя обаче, че финансовата индустрия е с глобален характер и е взаимосвързана. Финансовите дейности са съсредоточени в малък брой финансови центрове, разположени както на територията на ЕС, така и извън него, които се конкурират в световен план. Още повече, че финансите са сложна и развиваща се материя, като основните участници са развили способност да търсят нови и новаторски начини за правене на бизнес и за структуриране на финансови сделки.

4. ДАНЪК ВЪРХУ ФИНАНСОВАТА ДЕЙНОСТ

Друг възможен инструмент за подобряване на данъчното облагане в областта на финансовия сектор и за намаляване на евентуалните отрицателни външни последици е предложението от МВФ данък върху финансовата дейност (ДФД). В най-широк смисъл с ДФД се облагат общата печалба и заплатите (ДФД по метода на събирането). С него могат да се облагат и конкретни икономически ренти и/или рискове¹¹. За разлика от ДФС, при който всеки участник на финансовите пазари се облага според извършените

¹⁰ Сделките ще се подбират според типа продукти, които обхващат: например валутни сделки или акции и облигации.

¹¹ Тези два варианта са подробно разгледани в придружаващия работен документ на службите на Комисията.

от него финансови сделки, с ДФД се облагат самите корпорации. В настоящото съобщение вниманието е съсредоточено върху ДФД по метода на събирането.

4.1. Някои аспекти, свързани с приходите

За 22-те развити икономики, визирани в доклада на МВФ до Г-20, ДФД по метода на събирането в размер на 5 % би генерирал приходи в размер на средно 0,28 % от БВП¹². Като вземем точния дял от БВП за всяка една държава, при изчисляването на абсолютната стойност се получават общи приходи за 22-те държави в размер на близо 75 млрд. EUR. За ЕС-27 ДФД по метода на събирането би могъл да генерира до 25 млрд. EUR.

Географското разпределение на приходите общо взето би отразявало действителното разпределение на финансовия сектор в ЕС. Приходите не са обаче така концентрирани, както в случая с ДФС. Това се дължи на факта, че данъчната основа не е търговската дейност, която се извършва главно в няколко финансови центрове, а по-скоро възнаградението и печалбата, които са по-равномерно разпределени. В този смисъл ДФД би бил по-подходящ за събиране на приходи за бюджетна консолидация, което е неотложна задача в много държави-членки.

По отношение на икономическата тежест ефектът зависи от конкретния начин на прилагане на данъка. На практика не съществуват емпирични данни за реалното въздействие на ДФД. Ако данъкът бъде прехвърлен на потребителя и предвид факта, че корпоративните потребители не могат да извършват приспадане, една част от данъчната тежест може да падне и върху потребителите на финансови услуги.

4.2. Въздействие върху пазарната ефективност и икономическата стабилност

Въздействието на данъка върху финансовата дейност зависи от начина на неговото прилагане. ДФД по метода на събирането няма да окаже пряко въздействие върху структурата на пазара, на който финансовите институции осъществяват дейност, тъй като с данъка се облагат приходите, независимо от начина на тяхното генериране. В този смисъл данъкът не дискриминира отделни продукти, нито зависи от нивото на оборота. В рамките на ЕС данъкът представлява интересна идея, тъй като разполага с потенциала да изпълнява функцията на източник на приходи и решава някои неразрешени в момента въпроси с данъчното облагане на финансовите услуги.

С ДФД се облага общата печалба от дейността на финансовите институции. В този смисъл с него се облагат всички дейности, не само търговията. Данъкът не влияе на цените на финансовите инструменти, като по този начин не засяга структурата на пазара. Това означава също така, че данъкът не се отразява директно върху съществуването на високочестотната търговия.

ДФД може да подсили съществуващите стимули за прехвърляне на печалби чрез делокализация на приходите или възнаграденията извън ЕС. Въпреки това, предвид характера на данъчната основа и нуждата финансовите дружества да извършват основната си дейност като цяло близо до своите клиенти, стимулите за делокализация биха могли да бъдат смекчени. От друга страна, технологичният напредък може да

¹² МВФ, 2010 г., Данъчно облагане на финансовия сектор — Доклад на МВФ до Г-20 и съпровождащите го материали.

увеличи мобилността в рамките на финансовия сектор. И накрая, едностранното въвеждане на ДФД само от някои държави-членки би могло да доведе до изкривявания на вътрешния пазар, което би било несъвместимо с нуждата да се осигурят равни конкурентни условия между държавите-членки.

4.3. Оценка

ДФД по метода на събирането може да се тълкува като данък върху заместител на обща добавена стойност, генерирана от дружество от финансовия сектор¹³. В случай обаче че данъкът се прилага в допълнение към настоящия ДДС, трябва да бъде намерено решение на някои технически несъответствия, за да може двата данъка да бъдат приведени в съответствие. Комисията е на мнение, че би било добра идея да се проучи варианта за въвеждане на ДФД в контекста на ЕС. Проучването следва да включва оценка на възможните последици от въвеждането на данъка за конкуренцията и дали тези последици ще бъдат компенсирани с евентуални отрицателни стимули за делокализация на дейността на дружествата.

5. ОБЩИ ЗАКЛЮЧЕНИЯ И НАСОКИ ЗА РАЗВИТИЕ

Светът е изправен пред сериозни предизвикателства в момент, в който публичните бюджети в държавите от ЕС са подложени на все по-голям натиск. Предизвикателствата са многобройни и от различно естество. Те включват нуждата от подобряване на стабилността и функционирането на финансовия сектор с оглед намаляването на отрицателните външни последици за останалата част от икономиката, нуждата от консолидация на публичните финанси, които бяха силно засегнати от финансовата криза, като в същото време следва да бъдат изпълнени и поетите задължения към развиващите се държави и да се противодейства на изменението на климата и на проблема с глобалния недостиг на ресурси.

Предвид гореизброените предизвикателства има основания данъчното облагане на дейностите на финансовия сектор да бъде преразгледано. Финансовият сектор следва да участва в публичните бюджети по справедлив и съществен начин, като има основания да се смята, че участието му следва да бъде по-голямо, отколкото е в момента. Това е така поради специалната функция, която секторът изпълнява в икономиката (нещо, което бе потвърдено по време на финансовата криза), и поради факта, че някои от финансовите услуги са освободени от ДДС.

При всяко бъдещо действие в областта на данъчното облагане на финансовия сектор Комисията ще вземе предвид необходимостта от създаване на условия за справедливо и балансирано данъчно облагане на финансовия сектор. За тази цел тя трябва да допринесе за постигането на равни конкурентни условия за финансовия сектор като част от вътрешния пазар, както спрямо нефинансовите сектори, така и в рамките на финансовия сектор, за да спомогне за намаляването на съществуващите изкривявания вследствие на освобождаването от ДДС на някои финансови услуги и да намали риска от трансгранично двойно облагане. Освен това Комисията ще насърчава създаването на

¹³ Тъй като данъкът се начислява върху заплатите и възнагражденията, като заместител на добавената стойност, той може да представлява евентуално решение на проблема, свързан с освобождаването от ДДС на финансовия сектор. Съществуват обаче няколко проблема, които трябва да бъдат разрешени, за да бъде данъкът съвместим със съществуващата система на ДДС.

по-добри принципи на регулиране и ще дава своя принос за по-усъвършенствана и опростена среда на данъчно облагане на финансовите услуги въз основа на всеобхватен анализ на съществуващите и развиващите се национални рамки и последиците от тях за функционирането на вътрешния пазар. Комисията ще вземе под внимание и кумулативното въздействие на цялостната регулаторна реформа, която се извършва в сектора.

Новаторските механизми за финансиране като цяло, и по-специално новите данъци във финансовия сектор, биха могли да бъдат важен елемент в преодоляването на настоящите глобални и европейски предизвикателства. Както бе заключено по-горе, ДФС представлява най-подходящият инструмент за генериране на приходи в глобален мащаб. Предизвикателството се състои в това да се разработи такъв всеобщ данък върху финансовите сделки, който би генерирал достатъчно приходи, като в същото време неблагоприятното му въздействие върху икономиката бъде ограничено до минимум. Комисията ще подкрепи по-задълбоченото проучване и разработване на ДФС и неговите подварианти на равнището на Г-20 и ще работи за постигането на съгласие с най-важните международни партньори. С оглед на извършения до момента анализ едностранното въвеждане на ДФС на равнището на ЕС изглежда по-неподходящ вариант, тъй като съществува голям риск от делокализация, което на свой ред би намалило способността на този данък да изпълнява функцията на източник на приходи.

На този етап Комисията е на мнение, че на равнището на ЕС данъкът върху финансовата дейност разполага с по-голям потенциал. Този вариант би могъл да реши настоящия проблем с освобождаването от ДДС на финансовия сектор и да генерира значителни приходи. Предвид новаторския характер на този данък е необходимо извършването на допълнителни технически дейности, свързани с начина на неговото прилагане.

Ето защо с оглед на гореизложените заключения Комисията незабавно ще пристъпи към извършване на всеобхватна оценка на въздействието на данъка, която допълнително ще проучи различните варианти, за да може да изготви подходящи предложения за конкретни действия до лятото на 2011 г.